

El sot de sant Celoni

Bigues i Riells del Fai

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Sot de Sant Celoni a Bigues

Coordenades:

Latitud: 41.67538
Longitud: 2.21385
UTM Est (X): 434563
UTM Nord (Y): 4614034

Classificació

Número de fitxa 08023 - 26
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Recull bibliogràfic de Maria de Bell-lloc.
Protecció Inexistent
Accés Sense accés
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 21/03/2005 - 01:00

Descripció

En el rieral de Bigues hi ha un conjunt de quatre cases que formen un carrer. A prop hi havia la torre dels barons de Rocafort. L'hereu Arnold havia quedat orfe. Tenia fama de bon caçador i vividor. A casa seva sempre hi havia gent per fer festa.

Un dia de cacera, baixaven per l'alzinar que voreja el torrent quan van veure una cerva blanca. La van perseguir durant molta estona i la van ferir amb les fletxes. Acorralada va començar a baixar pel torrent, on s'aixecava una gran roca. Per una esquerra sortia un doll d'aigua. Una noia, filla d'un matrimoni que vivia a

l'última de les quatre cases del Sot de Sant Celoni, estava aquell dia herbejant prop de la roca, quan aparegué la cerva blanca, perseguida pel cavaller Arnold. D'un bot, la cerva anà a parar damunt la roca i d'allà saltà al torrent. Arnold va fer el mateix, davant l'ensurt de la noia pel perill que suposava el salt. El cavall quedà aixafat però Arnold, en veure la noia, no pensà més ni en la cerva ni en el cavall. Ella es torbà i envermellí per la mirada rebuda i va fer com per beure aigua; però en fer-ho va fer un crit i sortí corrents fins a casa seva. Li va dir a la seva mare que s'havia cremat el llavi i el cor a la font.

Després de molt de temps de no viure a la Torre, Arnold preparava una altra jornada de cacera. El dia va començar amb una tempesta tan airada que van decidir deixar la cacera per un altre dia i dedicar-se a fer gresca. El majordom d'Arnold estava tan espantat amb la tempesta que en culpava el propi infern. Va començar a explicar una història d'una noia que se li va aparèixer el dimoni i va explicar que qui ho contava millor era un joglar que s'havia aixoplugat a la Torre. El van fer entrar perquè cantés la balada que es titulava "La font de l'infern", que identificava la trobada entre la noia de la casa del Sot de sant Celoni amb el dimoni. En sentir això, Arnold, decideix segrestar-la. Però quan la puja al cavall, aquest s'encabrita i comença a córrer desesperat, el cavaller no podia dominar el corser, amb una mà aguantava la noia i amb l'altra les rendes. Tota la nit es passà el cavall encabritat, quan Arnold no pot més i deixar caure la noia el cavall es dirigeix a la roca d'on brollava l'aigua i es tira pel barranc amb l'Arnold damunt seu desapareixent per sempre més. La noia es va salvar perquè segons diuen es va fer la senyal de la creu al front. Va estar malalta durant un temps.

Bibliografia

BELL-LLOC, Maria de (2004) Llegendari. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Recopilació de Joan Armangué i Herrero, pàgs. 149-158.

